

Prins Gustafs klagan

Birger Sjöberg

Solo

$\text{♩} = 80$

1 När vå - gor - na vag - ga för vin - den ett grand, och
2 Den sån - gen är Prin - sens, som gick i sin skog med
3 Ett jakt - horn hörs skal - la bland trä - de - nas rad, bak
4 Han kun - de ha sut - tit på Slotts - går - dens bänk och
5 An kun - de han dan - sat, så stel och så rak bland
6 Hans fa - der nog sä - kert med mul - nan - de blick in -
7 Nu sval - kas en af - ton. Han står i sitt rum med

Right Hand *mp*

Left Hand *mp*

4

stjär - nor - na dri - va mot stran - den i spe - geln, som kru - sas och drar ef - ter hand kring
ble - kas - te blom - ma på kin - den. Av mör - ker var ö - gat, fast mun - nen, den log åt
björ - kar - na vi - ta, som glim - ma. Då vän - der han sak - ta i sol - ske - nets bad står
sett hu - ru vatt - kon - sten spru - tar och kas - tar sitt gull - regn i stänk up - på stänk kring
pe - la - re, vi - ta och kla - ra, än sut - tit och tänkt un - der blom - smyc - kat tak, där
- un - der sin gull - kro - na tun - ga såg so - nen gå en - sam i dröm - man - de skick till
ru - tor - na öpp - na åt stran - den, och ro - sor - na vag - ga i skym - nin - gen skum och

8

vas - sen i vatt - ra - de ban - den, jag blic - kar hö - gtid - ligt mot him - me - lens loft: "Sjung,
grä - set, åt få - geln och vin - den. "I ko - nun - gens sa - lar ej blom - mor - na stå. Till
sko - gen i mid - da - gens tim - ma. Han upp - sö - ker Tyst - nad; hon bor i en dal vid
flag - gor - nas bro - ki - ga klu - tar, och skåd - at på hov - da - mers glät - ti - ga språng bland
äng - lar med gull - fack - lor fa - ra. Han gull - fack - lan böt e - mot him - mel - ens sol, som
sko - gen att svär - ma och sjun - ga. "Dig ro - a som an - dra", nog of - ta han bad. "I
sväl - la i dagg - stänk - ta lan - den. Han ta - ger gi - tar - ren från gyl - le - ne krok och

12

Frida gnolar

Fri - da, I ro - o - sens doft..." å å å å å å å å å å å å å å Jag
 sko - gen jag där - för vill gå!" å å å å å å å å å å å å å å Han
 båg - ken, som i - lar så sval. å å å å å å å å å å å å å å Och
 snög - kor på ny - krat - tad gång å å å å å å å å å å å å å å "O
 sken up - på vå - rens vi - ol. å å å å å å å å å å å å å å Den
 ung - do - men jämt var jag glad!" å å å å å å å å å å å å å å "Jag
 le - tar i no - ter - nas bok å å å å å å å å å å å å å å en

16

glöm - mer det jor - dis - ka stoft. Och Fri - da, hon gno - lar så
 tank - full ses su - ga ett strå Den sån - gen är prin - sens, som
 dröm - mar - na fly u - tan tal. Kring pan - nan, som mar - mor, syns
 nej, där blir läng - tan så lång! Må skogs - båg - ken stån - ka de
 mos - si - ga sten blev hans stol. "För blom - man jag gi - ver var
 lång - tar till blom - mor och blad!" Hans fa - der sig vän - der med
 vi - sa i ve - mo - dets dok. Jag än ho - nom ser, fast - än

* edit GW

19

lugnt vid vår strand och plock - kar i grå - set med han - den.
 gick i sin skog med ble - kas - te blom - ma på kin - den.
 lock - kar i rad likt böl - jor av natt - mör - ker glim - ma.
 sil - ver - ne stänk på mig, där min pan - na jag lu - tar!"
 på - lan - de sak. O, kung - li - ga slot - tet kan va - ra!"
 mul - nan - de blick, och ste - gen de lju - da så tun - ga.
 Fri - da blev stum, fast sån - gen har tyst - nat på stran - den.